Dosarul nr. 3a-746/2023
2-22128132-02-3a-20062023
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Vitalii Ciumac

D E C I Z I E

25 septembrie 2024 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, *apelul declarat de Suraji Petviashvili* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2023, în cauza civilă la acțiunea înaintată de Suraji Petviashvili împotriva Biroului Migrație și Azil și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

c o n s t a t ă:

La data de 01.09.2022, Suraji Petviashvili, prin intermediul avocatului care îi reprezintă interesele, Iulian Paciurca, a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

În motivarea acesteia a indicat că, pe data de 05.05.2022, s-a adresat la Biroul Migraţie şi Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Secţia Regională Nord, cu cerere privind aprobarea tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova pe un termen suplimentar de 30 zile, la cerere fiind prezentate probe pertinente ce justifică cerinţa de tolerare.

Menționează că, la data de 16.06.2022, Procuratura Sângerei a remis în adresa avocatului Paciurca Iulian un Act cu *****3, prin care se menţionează că, în privinţa lui Petviashvili Suraji a fost aplicată măsura procesuală de constrângere, sub formă de obligare de a se prezenta la organul de urmărire penală. Urmărirea penală pe cauza penală enunțată supra, nu este finalizată, în legătură cu care, Suraji Petviashvili urmează să se prezinte la OUP, în caz de necesitate.

Notează reprezentantul reclamantului că, în procesul administrativ desfăşurat pe marginea cererii de tolerare, autoritatea publică a solicitat prezentarea unui document eliberat de Procuratura Sângerei, altul decât cele prezentate, care ar confirma că, prezenţa reclamantului pe teritoriul Republicii Moldova reprezintă un

interes al justiţiei, la examinarea cauzei penale nr. dosarului ***** şi prin urmare ar justifica incontestabil cerinţa de tolerare a rămânerii în Republica Moldova.

Indică că, la data de 27.05.2022, Biroul Migraţie şi Azil, Secţia Regională Nord a emis Decizia prin care reclamantului i s-a refuzat în acordarea tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, invocându-se prevederile art.68 al Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Drept urmare, nefiind de acord cu Decizia Biroului Migraţie şi Azil *****, reclamantul a contestat-o cu cerere prealabilă la 08.08.2022, depusă pe numele organului ierarhic superior, conform art.166 Cod Administrativ.

Prin răspunsul Biroului Migraţie şi Azil din 03.08.2022 şi prin răspunsul Ministerului Afarerilor Interne din 17.08.2022, autorităţile publice au respins cererea prealabilă din 08.07.2022, invocând prevederile art. 168 Cod Administrativ, precum şi faptul că, reclamantul nu întrunește condiţiile specificate în art.67 şi 68 din Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, fiind menţinută decizia contestată, lăsând în vigoare refuzul tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova.

Reiterează că, reclamantul are o necesitate justificată de a se afla pe teritoriul Republicii Moldova, în scopul participării directe la stabilirea tuturor circumstanţelor obiective pe cauza penală menţionată supra, pentru descoperirea adevărului juridic, inclusiv pentru a prezenta probe pertinente şi concludente în apărarea drepturilor sale.

Prin urmare, opinează că, la baza şederii sale pe teritoriul Republicii Moldova este un motiv obiectiv, legat de interesul înfăptuirii justiţiei, or, în cazul părăsirii Republicii Moldova, vor apărea impedimente de a se prezenta la organul de urmărire penală Sângerei, pentru efectuarea acţiunilor de urmărire penală. Aprobarea tolerării rămânerii sale pe teritoriul Republicii Moldova, reprezintă un interes public din domeniul justiţiei, considerente care l-au determinat să se adreseze în instanţa de judecată, invocând prevederile art.68 lit.d) din Legea nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Învederează că, reclamantul nu a fost declarat de către autorităţile Republicii Moldova persoană indezirabilă şi nici nu s-a dispus împotriva sa, măsura expulzării.

Consideră că, deciziile Biroului Migraţie şi Azil al MAI, Secţia Regională Nord, ***** şi ale autorităţilor publice ierarhic superioare, sânt nemotivate şi contrare legii și, în acest context menționează că, actul administrativ contestat nu include motive de fapt, autoritatea publică limitându-se doar la temeiul de drept şi anume la art. 68 din Legea nr. 200 din 16.07.2010, care din contra prin dispoziţia alin.(1) lit. d) garantează dreptul de şedere pe teritoriul Republicii Moldova prin procedura tolerării, consacrată în legea respectivă.

Învederează că, răspunsurile la cererile prealabile la fel nu includ careva motive de drept cu o interpretare juridică a prevederilor art. 68, alin.(1) lit. d) din Legea nr. 200 din 16.07.2010, care garantează dreptul de şedere pe teritoriul Republicii Moldova prin procedura tolerării consacrată în legea respectivă.

Solicită anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia Biroului Migraţie şi Azil al MAI, Secţia Regională Nord ***** emisă pe numele Petviashvili Suraji privind refuzul acordării tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova pe un termen suplimentar de 30 zile, anularea actelor administrative individual defavorabil - Decizia Biroului migrație și azi al MAI, prin răspunsul ***** și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. *****, cu emiterea pe numele lui Suraji Petviashvili a actului administrativ individual favorabil privind admiterea cererii de tolerare a rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, pe un termen suplimentar de 30 zile.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 23 noiembrie 2022, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, înaintată de Suraji Petviashvili împotriva Biroului Migrație și Azil și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la data de 05.12.2022, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, avocatul Iulian Paciurca, în interesele apelantului Suraji Petviashvili a depus apel nemotivat, iar la data de 16.06.2023, a fost depusă motivarea apelului, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Consecvent, Colegiul reține că, cererea de apel înaintată de Suraji Petviashvili a fost depusă în interiorul termenului legal prevăzut în acest sens de legislator, conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care apelantul își întemeiază solicitările.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Prin cererea de apel declarată, apelantul și reprezentantul său au susținut integral cererea de apel, reiterând poziția expusă în acțiune, menționând că, instanța de fond incorect și neîntemeiat a dispus respingerea acesteia, or, la caz a fost demonstrată ilegalitatea actului administrativ contestat.

Susține că, justificarea scopului aflării apelantului pe teritoriul R. Moldova se explică prin necesitatea participării directe la stabilirea tuturor circumstanțelor obiective pe cauzele penale aflate în gestiunea procuraturii r-l Sângerei, pentru stabilirea adevărului juridic și pentru prezentarea probelor întru apărarea drepturilor sale, la necesitate.

Notează că, la baza ședерii sale pe teritoriul R. Moldova, se află un motiv obiectiv, iar aprobarea cererii privind tolerarea rămânerii pe teritoriul R. Moldova reprezintă un interes public.

Remarcă că, în temeiul art. 68 alin. (2) din Legea nr. 200/2010, tolerarea nu se acordă străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării, situație ce nu se prescrie apelantului, ar, autoritățile R. Moldova nu l-au declarat persoană indezirabilă și nici nu s-a dispus expulzarea sa din țară.

Prin referința depusă la data de 22.08.2023, reprezentantul intimatului Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe fără modificări.

Prin referința depusă la data de 25.10.2023 de intimatul Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Nord, a solicitat respingerea acțiunii și menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală, motivată și întemeiată.

În ședința de judecată, apelantul Petviashvili Suraji a susținut integral cererea de apel și a solicitat admiterea acestuia, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul intimatului Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția regională Nord, Cheptea Vasile, a pledat pentru respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul intimatului Ministerul Afacerilor Interne, Scaleţchi Vasile a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Studiind materialele cauzei şi analizând argumentele apelului prin prisma actelor şi circumstanţelor cauzei, raportate la dispoziţiile legale incidente cauzei, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră apelul admisibil, însă neîntemeiat, acesta urmând a fi respins, cu menţinerea hotărârii primei instanţe, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169-171.

În acord cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Conform practicii CEDO, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (Hirro

Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. (2) Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual

Art. 11 Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În corespundere cu art. 206 Cod Administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a*) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);* c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Potrivit normei juridice înserate la art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art. 93 alin. (1) Cod Administrativ statuează că, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Art. 194 alin. (1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Din actele cauzei şi ale dosarului administrativ, Colegiul constată următoarea stare de fapt.

La data de 10 mai 2022, cetățeanul SUA, Suraji Petviashvili a depus pe numele Biroului migrație și azil al MAI, cererea nr.P-003/22 privind tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova.

La data de 27 mai 2022, Biroul Migraţie şi Azil, Secţia Regională Nord a emis Decizia nr.8 de refuz în acordarea tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, invocându-se în acest sens prevederile art.68 al Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova (f.d.13).

Nefiind de acord cu Decizia Biroului Migraţie şi Azil nr. 8 din 27.05.2022, la data de 15.07.2022 Suraji Petviashvili a contestat-o cu cerere prealabilă, solicitând anularea acesteia, cu emiterea unei decizii cu privire la acordarea tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, pe un termen suplimentar de 30 zile (f.d.14-16).

Prin răspunsul Biroului Migraţie şi Azil ***** şi prin răspunsul Ministerului Afarerilor Interne din 17.08.2022, cererea prealabilă din 08.07.2022 a fost respinsă în temeiul art. 168 Cod Administrativ, invocându-se neîntrunirea de către solicitant a condiţiilor specificate în art.67 şi 68 din Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, fiind menţinută decizia de refuz a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova a lui Suraji Petviashvili (f.d.17).

În circumstanțele descrise supra, Suraji Petviashvili a promovat prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia Biroului Migraţie şi Azil al MAI, Secţia Regională Nord ***** emisă pe numele Petviashvili Suraji privind refuzul acordării tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova pe un termen suplimentar de 30 zile, anularea actelor administrative individual defavorabile - Decizia Biroului migrație și azil al MAI, materializate prin răspunsul ***** și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. *****, cu emiterea pe numele lui Suraji Petviashvili a actului administrativ individual favorabil de admitere a cererii de tolerare a rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, pe un termen suplimentar de 30 zile.

Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a conchis asupra netemeiniciei revendicărilor formulate în acțiune.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, Suraji Petviashvili a contestat-o cu apel.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

În acest sens, Colegiul notează că, litigiul din speță, urmează a fi examinat sub auspiciul Legii nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care reglementează intrarea, aflarea și ieșirea străinilor de/pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea și prelungirea dreptului de ședere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere și măsuri specifice de evidență a imigrației.

Colegiul remarcă că, reclamantul Suraji Petviashvili a solicitat acordarea tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, în temeiul art.67 din Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Instanța de apel reține că, în accepțiunea art.67 alin.(1) din Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, denumită în continuare tolerare, reprezintă permisiunea, acordată de autoritatea competentă pentru străini, de a rămîne pe teritoriul ţării străinilor care nu au drept de şedere şi care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova. (2) Prin motive obiective, în sensul prezentei legi, se înţeleg împrejurările independente de voinţa străinului, imprevizibile, care nu pot fi înlăturate şi din a căror cauză străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, Colegiul consideră relevante la caz și prevederile statuate la art.12 alin.(1) din Legea nr.200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în conformitate cu care, străinului nu i se permite ieşirea din ţară ca urmare a suspendării dreptului la libera circulaţie în străinătate din următoarele motive: a) străinul execută o pedeapsă penală privativă de libertate în temeiul unei hotărâri a instanţei de judecată a Republicii Moldova; b) în cadrul unui proces de urmărire penală sau de judecare a cauzei penale pe teritoriul Republicii Moldova, străinul este anunţat în căutare de către organul abilitat sau i s-a aplicat una din următoarele măsuri preventive, conform Codului de procedură penală: – obligarea de a nu părăsi localitatea; – obligarea de a nu părăsi ţara; – transmiterea sub supraveghere a minorului; – arestul la domiciliu; – arestul preventiv; – liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauţiune, cu obligaţia de a nu părăsi localitatea; c) străinului i-au fost aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, în condiţiile legii penale; d) străinul are interdicţie de a părăsi ţara în temeiul unei încheieri a instanţei de judecată, conform Codului de executare.

Corespunzător, Colegiul învederează că, tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, reprezintă permisiunea, acordată de autoritatea competentă pentru străini, de a rămâne pe teritoriul ţării străinilor care nu au drept de şedere şi care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova.

Colegiul atestă că, decizia privind acceptarea tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, reprezintă un act juridic administrativ adoptat de autoritatea competentă pentru străini, în mod unilateral, în baza şi în vederea executării legii, pentru naşterea, modificarea şi/sau stingerea drepturilor subiective şi obligaţiunilor ale unei persoane determinate.

Corespunzător, Colegiul remarcă că, în procesul examinării cererii de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova pentru cetățeanul Petviashvili Suraji, s-a constatat că, acesta din urmă se află pe teritoriul Republicii Moldova din 2016, în legătură cu activitatea de afacere pe care o desfășoară.

Totodată, s-a constat că, Procuratura r-l Sângerei instrumentează urmărirea penală pe două cauze penale, în cadrul cărora, cetățeanul Statelor Unite ale Americii, Petviashvili Suraji, are calitatea de parte vătămată, precum și de bănuit, fapt ce se denotă din răspunsul Procuraturii r-l Sângerii din 16.06.2023, prin care se menționează că în privința lui Petviashvili Suraji a fost aplicată măsura procedurală de constrângere sub forma de obligare de a se prezența la organul de urmărire penală, iar urmărirea penală pe cauza penală menționată nu este finalizată, Petviashvili Suraji urmând să se prezinte la OUP, în caz de necesitate.

În ordinea de idei descrisă supra, Colegiul reține că, unicul motiv pentru tolerarea pe teritoriul Republicii Moldova, invocat de către reclamantul/apelant, este faptul că în privința sa a fost aplicată măsura procedurală de constrângere, sub formă de obligare de a se prezenta la organul de urmărire penală, la solicitare.

În acest context, instanța de apel notează că, în temeiul art.84[1] din Legea nr.200/210 privind regimul străinilor în Republica Moldova, (2) Străinii aflaţi pe teritoriul Republicii Moldova sânt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul ţării, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat. (3) Pe timpul aflării sau şederii în Republica Moldova, străinii sânt obligaţi să respecte legislaţia Republicii Moldova şi să se supună, în condiţiile legii, controlului organelor abilitate.

Colegiul reiterează că, dispozițiile art.12 alin.(1) din Legea enunțată, stabilesc cu exactitate motivele pentru care străinului nu i se permite ieşirea din ţară, ca urmare a suspendării dreptului la libera circulaţie în străinătate.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul constată cu certitudine că, măsura de constrângere aplicată față de Petviashvili Suraji privind obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală, nu reprezintă o măsură preventivă prin care nu se permite ieșirea din țară, prevăzută la art.12 alin.(1) din Legea nr.200/2010 și respectiv, nu obligă autoritatea de resort să emită act administrativ prin care să admită cererea acestuia privind acceptarea tolerării pe teritoriul Republicii Moldova, reclamantul/apelant ne făcând parte din categoriile de străini care pot beneficia de tolerare.

Subsecvent, Completul judiciar va reitera concluzia primei instanțe, potrivit căreia, reclamantul Petviashvili Suraji, nu a invocat nici o împrejurare, nici un motiv plauzibil și nici o circumstanță relevantă, care nu poate fi înlăturată și din a cărei cauză, ultimul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră că, prima instanță just a concluzionat că, reclamantul/apelantul Petviashvili Suraji nu face parte din categoriile de străini

care pot beneficia de tolerare, Decizia Biroului migrație și azil al MAI nr.8 din 24.05.2022 de refuz în acordarea tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, fiind întemeiată și justificată din punct de vedere faptic și juridic și corespunde întru totul rigorilor și prevederilor legale ce țin de procedură și competența stabilită prin lege.

Colegiul punctează că, evaluarea/soluționarea cererii depuse de către reclamantul/apelant, s-a desfășurat într-o manieră legală și în contextul unei motivări elocvente a discreției autorității publice, ne fiind stabilite careva încălcări admise de către autoritate în cadrul examinării cererii acestuia, ne fiind demonstrat că, discreția decizională a pârâtului a fost valorificată într-o manieră arbitrară sau abuzivă.

Totodată, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată cerința reclamantului/apelant privind obligarea autorității pârâte să emită act administrativ individual favorabil, prin care să fie dispusă în privința acestuia aprobarea acordării tolerării rămânerii pe teritoriul R. Moldova pe un termen suplimentar de 30 zile, or, cadrul legal prevede clar condițiile și circumstanțele în care o astfel de cerere poate fi admisă, de care autoritatea publică abilitată urmează să se conducă în mod obligatoriu la examinarea unor asemenea solicitări.

Tot în aceiași ordine de idei, Colegiul conchide că, cerința privind anularea răspunsurilor exprimate prin răspunsul IGM ***** și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. *****, adoptate în procedura prealabilă, fiind subsecventă celor de bază, va urma soarta acestora, de asemenea fiind respinsă.

În acest context, Colegiul apreciază ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind netemeinicia revendicărilor formulate de reclamantul Petviashvili Suraji, instanța de fond corect dispunând respingerea acestora.

Colegiul relevă că, instanța ierarhic inferioară a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, prin aprecierea corectă a probelor din dosar prezentate de participanții la proces și fiind aplicată corect legea materială și legea procedurală, astfel constatându-se legalitatea hotărârii primei instanțe în întregul ei.

Astfel, cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul specializat notează că, dosarul nu conţine vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Colegiul ține să remarce că, apelantul, utilizând calea de atac, nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele apelantului sânt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ decide a respinge apelul declarat şi a menţine hotărârea primei instanțe, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Suraji Pe viashvili.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2022 în cauza civilă la acțiunea înaintată de Suraji Petviashvili împotriva Biroului Migrație și Azil și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului, judecător Ghenadie Mîra

Judecător Victoria Sîrbu

Judecător Angela Braga